

C_2022432SK.01000901.xml
14.11.2022

SK

Úradný vestník Európskej únie

C 432/9

Návrh na zažatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 11. augusta 2022 – Global Ink Trade Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-537/22)

(2022/C 432/11)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na zažatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Global Ink Trade Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1.

Predstavuje skutočnosť, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje v poslednom stupni, vyloží rozhodnutie Súdneho dvora (prijaté vo forme uznesenia na základe návrhu na zažatie prejudiciálneho konania, ktorého predmetom bola práve judikatúra sformulovaná tým istým súdom, ktorý rozhoduje v poslednom stupni) v tom zmysle, že toto rozhodnutie neobsahuje žiadnu novú skutočnosť, ktorá má alebo môže mať za následok zrušenie predchádzajúcich rozhodnutí Súdneho dvora alebo zmenu v predchádzajúcej vnútroštátnej judikatúre, ktorú sformuloval súd, ktorý rozhoduje v poslednom stupni, porušenie zásady prednosti práva Únie a práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v článku 47 Charty základných práv Európskej únie?

2.

Majú sa zásada prednosti práva Únie a právo na účinný prostriedok nápravy zaručené v článku 47 Charty vykladať v tom zmysle, že zásada prednosti rozhodnutí Súdneho dvora sa uplatní dokonca aj v prípade, ak súd členského štátu, ktorý rozhoduje v poslednom stupni, tiež odkáže na svoje skoršie rozsudky ako na precedens? Možno odpovedať inak vzhľadom na článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak má rozhodnutie Súdneho dvora formu uznesenia?

3.

Je možné v rámci všeobecnej overovacej povinnosti daňovníka, nezávisle od uskutočnenia a

povahy ekonomickej transakcie, ktorá je uvedená vo faktúrach, a vzhľadom na článok 167, článok 168 písm. a) a článok 178 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (1), ako aj zásady právnej istoty a daňovej neutrality, vyžadovať od daňovníka ako podmienku priznania práva na odpočítanie DPH – bez toho, aby v členskom štáte existoval právny predpis, ktorý to stanovuje –, aby udržiaval osobné kontakty s vystaviteľom faktúry alebo aby nadviazal kontakt so svojím dodávateľom len na oficiálne oznámenej e-mailovej adrese? Možno sa domnievať, že tieto okolnosti svedčia o nedodržaní náležitej starostlivosti, ktorú možno očakávať od daňovníka, preukázanom objektívnymi skutočnosťami, s prihliadnutím na to, že také okolnosti ešte neexistovali v čase, keď daňovník uskutočnil príslušné zisťovania pred nadviazaním obchodného vzťahu, ale sú to prvky obchodného vzťahu, ktorý existuje medzi účastníkmi?

4.

Sú právny výklad a prax, ktoré sa sformovali v členskom štáte a na základe ktorých sa právo na odpočítanie DPH neprizná zdaniteľnej osobe, ktorá má faktúru vystavenú v súlade so smernicou o DPH, keďže sa konštatuje, že táto osoba nepostupovala v obchodnom styku s náležitou starostlivosťou, lebo nepreukázala konanie, ktoré umožňuje určiť, že jej činnosť nebola obmedzená jednoducho na samotné prijímanie faktúr, ktoré spôsobili stanovené formálne požiadavky, aj keď zdaniteľná osoba pripojila celú dokumentáciu týkajúcu sa sporných transakcií a daňový orgán zamietol iné návrhy dôkazov, ktoré uvedená osoba predložila počas daňového konania, v súlade s uvedenými článkami smernice o DPH a so zásadou daňovej neutrality, ale predovšetkým s judikatúrou Súdneho dvora, ktorá v kontexte výkladu uvedených ustanovení stanovuje, že dôkazné bremeno nesie daňový orgán?

5.

Možno vzhľadom na uvedené články smernice o DPH a základnú zásadu právnej istoty považovať za objektívnu skutočnosť konštatovanie, ku ktorému sa dospelo v súvislosti s náležitou starostlivosťou, že vystaviteľ faktúry nevykonával nijakú ekonomickú činnosť, v prípade, že daňový orgán sa domnieva, že sa nepreukázala skutočná realizácia (a teda reálna existencia) ekonomickej transakcie – ktorá bola preukázaná prostredníctvom faktúr, zmlúv a iných účtovných dokladov, ako aj prostredníctvom korešpondencie a ktorá bola potvrdená vyhláseniami spoločnosti, ktorá bola skladovateľom, ako aj konateľom a zamestnancom daňovníka –, a uvedený orgán v tejto súvislosti vychádza výlučne z vyhlásenia konateľom spoločnosti, ktorá je dodávateľom, ktorý popiera existenciu uvedenej transakcie, bez prihliadnutia na okolnosti, za ktorých bolo také vyhlásenie urobené, záujmy toho, kto ho urobil, a skutočnosť, že podateľ dokumentácie založenej v spise samotná osoba, ktorá urobila vyhlásenie, založila spoločnosť a podateľ dostupných informácií v jej mene konal splnomocnenec?

6.

Majú sa ustanovenia smernice o DPH týkajúce sa odpočítania tejto dane vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak daňový orgán počas daňového konania zistí, že tovar, ktorý je uvedený vo faktúrach, pochádza zo Spoločenstva a že daňovník je druhým členom reťazca [dodaní], štruktúra tohto modelu – s prihliadnutím na to, že tovar pochádzajúci zo Spoločenstva je oslobodený od DPH, takže prvý maďarský nadobúdateľ nemá právo na odpočítanie DPH, ktoré má len druhý člen reťazca – je objektívnou skutočnosťou, ktorá sama osebe postačuje na preukázanie daňového podvodu, alebo musí daňový orgán aj v tomto prípade objektívnymi skutočnosťami preukázať, ktorý člen alebo členovia reťazca sa dopustili daňového podvodu, akým spôsobom ho spáchali a či daňovník o tom vedel alebo mohol vedieť, ak by vynaložil náležitú starostlivosť?

(1) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.